

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0053/2013

8.4.2013

SPRAWOZDANIE

w sprawie handlu i inwestycji, sił napędzających wzrost w krajach rozwijających się

(2012/2225(INI))

Komisja Handlu Międzynarodowego

Sprawozdawczynie: Tokia Saïfi

Sprawozdawca komisji opiniodawczej (*):
Alf Svensson, Komisja Rozwoju

(*): Zaangażowana komisja – art. 50 Regulaminu

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA KOMISJI ROZWOJU	17
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	22

(*) Zaangażowana komisja – art. 50 Regulaminu

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie handlu i inwestycji, sił napędzających wzrost w krajach rozwijających się

(2012/2225(INI))

- uwzględniając art. 207 i 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Handel, wzrost gospodarczy i rozwój – Dostosowanie polityki handlowej i inwestycyjnej do sytuacji krajów najbardziej potrzebujących” (COM(2012)0022),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Handel, wzrost i polityka światowa – Polityka handlowa jako kluczowy element strategii Europa 2020” (COM(2010)0612),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Zwiększenie wsparcia UE dla krajów rozwijających się w mobilizowaniu środków na finansowanie rozwoju” (COM(2012)0366),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Nowa koncepcja działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie” (COM(2011)0303),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Zwiększanie wpływu unijnej polityki rozwoju – Program działań na rzecz zmian” (COM(2011)0637),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Globalny wymiar Europy: Nowe podejście do finansowania działań zewnętrznych UE” (COM(2011)0865),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku kompleksowej europejskiej polityki dotyczącej inwestycji międzynarodowych” (COM(2010)0343),
- uwzględniając komunikat zatytułowany „Odnowiona strategia UE na lata 2011–2014 dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw” (COM(2011)0681),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku strategii UE dotyczącej pomocy na rzecz wymiany handlowej – wkład Komisji” (COM(2007)0163),
- uwzględniając komunikat w sprawie handlu i rozwoju: pomoc dla krajów rozwijających się w czerpaniu korzyści z handlu (COM(2002)0513),
- uwzględniając sprawozdanie za 2012 r. dotyczące rozliczalności UE ze środków finansowych na rzecz rozwoju, szczególnie dział dotyczący pomocy na rzecz wymiany handlowej (SWD(2012)199),

- uwzględniając umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) a Unią Europejską podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. oraz zmiany do tej umowy z 2005 i 2010 r.,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych¹, w sprawie międzynarodowej polityki handlowej w kontekście nadrzędnych potrzeb związanych ze zmianami klimatu² oraz w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie pomocy UE na rzecz handlu⁴,
- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym z krajami i regionami AKP⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nowej polityki handlowej dla Europy w ramach strategii „Europa 2020”⁶,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych⁷,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1528/2007 w zakresie usunięcia niektórych państw z wykazu regionów lub państw, które zakończyły negocjacje⁸,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie przyszłej europejskiej polityki inwestycji międzynarodowych⁹,
- uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy przejściowe w zakresie dwustronnych umów inwestycyjnych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi¹⁰,

¹ Teksty przyjęte P7_TA(2010)0434.

² Teksty przyjęte P7_TA(2010)0445.

³ Teksty przyjęte P7_TA(2010)0446.

⁴ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0203

⁵ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0175, P6_TA(2009)0176, P6_TA(2009)0177, P6_TA(2009)0178, P6_TA(2009)0179, P6_TA(2009)0180, P6_TA(2009)0181, P6_TA(2009)0182, P6_TA(2009)0183, P6_TA(2009)0184.

⁶ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0412.

⁷ Dz.U. L 303 z 31.10.2012, s. 1.

⁸ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0342.

⁹ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0141.

¹⁰ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0471.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia¹ ,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 1063/2010 zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny² ,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 marca 2012 r. w sprawie podejścia UE do handlu, wzrostu gospodarczego i rozwoju w następnej dekadzie oraz z dnia 15 października 2012 r. w sprawie finansowania rozwoju,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie wpływu światowego kryzysu finansowego i gospodarczego na kraje rozwijające się oraz na współpracę na rzecz rozwoju³ ,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 18 września 2012 r.⁴,
- uwzględniając program roboczy WTO dotyczący pomocy na rzecz handlu na lata 2012-2013,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie Europejskiego i Komisji Europejskiej w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus Europejski”⁵,
- uwzględniając „Strategię UE dotyczącą pomocy na rzecz wymiany handlowej: zwiększenie wsparcia UE przeznaczonego na potrzeby w zakresie handlu w krajach rozwijających się” przyjętą dnia 15 maja 2007 r.,
- uwzględniając program działania z Ałmaty na rzecz krajów rozwijających się pozbawionych dostępu do morza przyjęty w dniach 28-29 sierpnia 2003 r.,
- uwzględniając Deklarację paryską w sprawie skuteczności pomocy z dnia 2 marca 2005 r. oraz Partnerstwo z Pusan w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju ustanowione dnia 1 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając program działania ze Stambułu na rzecz krajów najsłabiej rozwiniętych na lata 2011-2020⁶,
- uwzględniając oświadczenie ze szczytu grupy G20 w Seulu w dniach 11-12 listopada 2010 r. „Porozumienie z Seulu w sprawie rozwoju na rzecz wspólnego wzrostu”,

¹ Teksty przyjęte P7_TA(2012)0060.

² Dz.U. L 307 z 23.11.2010, s. 1.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0089.

⁴ Dz.U. C 43 z 15.2.2012, s. 73.

⁵ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

⁶ Program działania na rzecz krajów najsłabiej rozwiniętych na lata 2011-2020, Stambuł, 11.5.2011.

- uwzględniając sprawozdanie UNCTAD dotyczące inwestycji światowych za rok 2012, wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka z 2011 r., wytyczne ONZ dotyczące oceny skutków umów handlowych i inwestycyjnych dla praw człowieka, zasady odpowiedzialnych inwestycji rolniczych UNCTAD/FAO/Banku Światowego/IFAD, przeprowadzony w 2011 r. przegląd wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, mandat z Ad-Dauhy przyjęty na XIII konferencji ministerialnej UNCTAD w 2012 r. oraz konferencję Rio+20 w 2012 r.,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0053/2013),
- A. mając na uwadze, że polityka handlowa i inwestycyjna UE powinna kierować się ogólnymi zasadami działań zewnętrznych UE określonymi w art. 3 i 21 TUE oraz że powinna ona przyczyniać się do „trwałego rozwoju Ziemi (...), do swobodnego i uczciwego handlu, do wyeliminowania ubóstwa oraz do ochrony praw człowieka (...)”;
- B. mając na uwadze wzajemne powiązania między art. 207 i 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; mając na uwadze, że art. 207 stanowi, iż polityka handlowa UE opiera się na zasadach i celach działań zewnętrznych Unii; mając na uwadze, że art. 208 nakłada obowiązek uwzględnienia celów współpracy na rzecz rozwoju przy realizacji strategii politycznych Unii, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się;
- C. mając na uwadze, że handel i inwestycje między UE, krajami rozwijającymi się i krajami najsłabiej rozwiniętymi (LDC) to narzędzia służące realizacji tych celów poprzez pobudzanie trwałego wzrostu wszystkich stron sprzyjającego włączeniu społecznemu, umożliwianie przekazywania technologii i umiejętności, a także udział w tworzeniu miejsc pracy, umożliwianie zwiększania konkurencyjności i wydajności oraz osiągnięcia większej spójności społecznej i zwalczania nierówności;
- D. mając na uwadze, że same tylko handel i inwestycje nie mogą mieć decydującego wpływu na wzrost i zrównoważony rozwój, ponieważ słabości strukturalne (niewystarczający poziom kapitału ludzkiego, zarządzania i infrastruktury, słaby sektor prywatny, duża zależność od eksportu surowców, niewielka dywersyfikacja eksportu, wysokie koszty handlowe), jakie występują w krajach rozwijających się, w tym w krajach LDC, stoją na przeszkodzie w ich pełnym dostępie do światowego handlu;
- E. mając na uwadze, że unijna polityka handlowa i inwestycyjna wspierająca wzrost państw-beneficjentów musi być spójna z celami w zakresie rozwoju określonymi przez właściwe organy, wpisywać się w poszanowanie zasady spójności na rzecz rozwoju, a także musi jej towarzyszyć pomoc techniczna i finansowa oraz w stosownych przypadkach rozwój publiczno-prywatnych partnerstw transgranicznych oraz na osi północ-południe i południe-południe;

- F. mając na uwadze, że w 2010 r. handel na osi południe-południe osiągnął poziom 23% handlu światowego; mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem WTO za rok 2011 r. dotyczącym handlu światowego umowy preferencyjne na osi południe-południe stanowią dwie trzecie wszystkich umów, natomiast umowy na osi północ-południe stanowią tylko jedną czwartą wszystkich umów; mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem za 2012 r. dotyczącym inwestycji światowych do gospodarek wschodzących napływa w sumie prawie połowa światowych bezpośrednich inwestycji zagranicznych;
- G. mając na uwadze, że wiele państw w dalszym ciągu nie odnosi pełnych korzyści z handlu i że współczynnik udziału krajów najsłabiej rozwiniętych w światowym PKB maleje; mając na uwadze, że mimo wysokiej stopy wzrostu gospodarczego udział 49 krajów LDC w handlu światowym nadal wynosi jedynie 1,12%; mając na uwadze, że handel nie przyniósł równych korzyści wszystkim krajom rozwijającym się i że w niektórych przypadkach spowodował nasilenie się nierówności społecznych;
- H. mając na uwadze, że główne kraje wschodzące, które należą jeszcze do kategorii krajów rozwijających się, są jednocześnie krajami otrzymującymi pomoc na rzecz handlu i krajami udzielającymi takiej pomocy; mając na uwadze, że Unia i inne kraje rozwinięte powinny w większym stopniu brać pod uwagę złożony status, znaczenie i specyfikę nowych podmiotów, aby odpowiednio dostosować proponowaną przez nie pomoc na rzecz handlu;
- I. mając na uwadze, że środki handlowe i inwestycyjne na rzecz zrównoważonego rozwoju mogą mieć bardzo różne źródła i przybierać bardzo różną postać; mając na uwadze, że na terytorium jednego państwa mogą być realizowane liczne programy i działania, ale brak koordynacji może zmniejszyć ich skuteczność i przydatność, a w ostateczności podważyć zaufanie obywateli do takich środków;
- J. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie są pierwszym podmiotem oferującym pomoc na rzecz handlu, na którą w 2010 r. przyznano 10,7 mld EUR (czyli prawie jedną trzecią całkowitej kwoty oficjalnej pomocy rozwojowej); mając na uwadze, że kryzys gospodarczy i finansowy zmusza do zastanowienia się nad kwestią zarówno zmniejszenia środków przyznawanych na publiczną pomoc rozwojową, a w szczególności na pomoc na rzecz handlu, jak i zmniejszenia skuteczności ich wykorzystania;
- K. mając na uwadze, że UE zobowiązała się do zwiększenia swojego całkowitego budżetu pomocowego do 0,7% DNB do 2015 r.;
1. popiera dążenie Komisji do zwiększenia synergii pomiędzy strategiami politycznymi w dziedzinie handlu i rozwoju; zaleca, aby uwzględniła potrzeby i możliwości państw-beneficjentów, wspierając instrumenty takie jak integracja regionalna, która może zapewnić lepsze wykorzystywanie takich synergii, a także aby priorytetowo potraktowała środki mające na celu:

- promowanie zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu;
 - tworzenie miejsc pracy i umacnianie kompetencji oraz rozwijanie kapitału ludzkiego przy jednoczesnym ograniczaniu nierówności społecznych,
 - zwiększenie odporności na wstrząsy gospodarcze,
 - wspieranie rozwoju sektora prywatnego, zwłaszcza małych podmiotów, w tym mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, w celu promowania ich udziału w handlu i inwestycjach na szczeblu lokalnym, regionalnym, transgranicznym, dwustronnym i wielostronnym;
 - lepsze zarządzanie budżetem i zwalczanie korupcji, oszustw podatkowych i uchylania się od płacenia podatków, prania brudnych pieniędzy i rajów podatkowych, także poprzez zapewnianie wymiany informacji i ustanowienie mechanizmów kontroli płatności dokonywanych przez spółki;
 - poprawę warunków handlowych i inwestycyjnych, w tym wdrożenie środków ułatwiania wymiany handlowej,
 - zróżnicowanie przepływów handlowych i inwestycyjnych, oraz
 - oferowanie niezbędnej pomocy technicznej w celu zapewnienia prawidłowego opracowania tych środków;
2. zachęca Unię Europejską do przestrzegania zasady spójności polityki na rzecz rozwoju przy definiowaniu i wdrażaniu polityki handlowej, rolnej, środowiskowej i energetycznej oraz do oceny wpływu tych strategii na rozwój krajów rozwijających się i krajów LDC;
 3. podkreśla znaczenie godziwego poziomu płac oraz godziwych norm bezpieczeństwa w miejscu pracy dla trwałego globalnego systemu handlu i nowych globalnych łańcuchów produkcji; przypomina w związku z tym Komisji o jej komunikacie zatytułowanym „Upowszechnianie godnej pracy dla wszystkich”;
 4. wzywa UE, pozostałe podmioty oferujące pomoc, władze krajów partnerskich, a także prywatne podmioty lokalne i międzynarodowe w krajach rozwijających się do zbadania możliwych dziedzin współpracy w zakresie trwałego rozwoju w celu zmaksymalizowania wyników działalności gospodarczej pod względem realizacji celów dotyczących rozwoju.
 5. podkreśla, że aby poprawić zamożność i standardy życiowe w najuboższych krajach, UE powinna skierować część pomocy związanej z handlem na rzecz równoważonego i trwałego rozwoju na tworzenie lokalnych i regionalnych zdolności handlowych w tych krajach oraz między nimi; pochwała cele instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju nadające priorytetowe znaczenie zatrudnieniu oraz wzrostowi w krajach rozwijających się;

6. uważa, że zaangażowanie państw-beneficjentów w programy na rzecz rozwoju handlu i inwestycji jest jedynym z decydujących czynników ich pomyślnej realizacji; jest zdania, że organy krajowe, regionalne i lokalne oraz społeczeństwo obywatelskie powinny systematycznie uczestniczyć – zgodnie z zasadą państwa prawa – w opracowywaniu i monitorowaniu programów krajowych;
7. zachęca kraje rozwijające się, aby uczyniły cel zrównoważonego rozwoju gospodarczego horyzontalnym celem polityki krajowej w swoich strategiach i inicjatywach; zwraca się do Komisji o to, by dążyła, między innymi dzięki oferowaniu większego wsparcia, do zwiększenia zdolności rządów do uwzględniania problematyki związanej ze zrównoważonym i sprzyjającym włączeniu społecznemu rozwojem gospodarczym w krajowych strategiach i programach działań w dziedzinie handlu;
8. zwraca uwagę, że lepsze szkolenia z zakresu rozwoju pozwoliłyby na wyraźniejsze wskazanie konkretnych potrzeb rozwojowych oraz ewentualnych sposobów zaspokojenia ich, co stanowiłoby dla negocjatorów handlowych i innych przedstawicieli handlu wskazówkę w realizacji ich zadań oraz ułatwiłoby ją;
9. uważa, że decydujące znaczenie mają inwestycje, których celem jest tworzenie, rozwijanie, wzmacnianie i utrzymywanie kluczowej infrastruktury zrównoważonego transportu, zrównoważonej energii i infrastruktury telekomunikacyjnej, w szczególności infrastruktury transgranicznej i węzłów intermodalnych;
10. podkreśla konieczność ustanowienia zasady pełnej przejrzystości, jeśli chodzi o płatności na rzecz rządów dokonywane przez europejskie przedsiębiorstwa; wzywa Komisję do wspierania trwałych strategii industrializacji w krajach rozwijających się mających na celu obrót raczej produktami posiadającymi wartość dodaną niż samymi tylko surowcami;
11. uważa, że handel i inwestycje wykorzystywane jako motory zrównoważonego wzrostu i rozwoju gospodarczego powinny realizować w szczególności następujące cele, z jednoczesnym zwiększeniem produkcji i rozbudową niezbędnej infrastruktury:

- ***Rolnictwo:***

- wsparcie dla rolników pracujących na własny rachunek i małych spółdzielni oraz wsparcie rozwoju zrównoważonych praktyk rolniczych i hodowlanych, w tym w zakresie hodowli ryb, umożliwiające tworzenie, wzmacnianie i różnicowanie łańcuchów dostaw;
- poprawa ich dostępu do finansowania i mikrofinansowania;
- wspieranie krajów rozwijających się w dostępie do informacji i w przestrzeganiu międzynarodowych norm sanitarnych i fitosanitarnych w celu zagwarantowania uczciwej konkurencji i szerszego dostępu do rynków, w tym lepszego dostępu krajów rozwijających się do rynków krajów uprzemysłowionych, przy lepszej ochronie ich populacji;

- stopniowe eliminowanie ograniczeń wywozowych oraz przeciwdziałanie spekulacjom i zmienności cen produktów rolnych;
 - wspieranie wytwarzania i wprowadzania do obrotu towarów i usług przyjaznych dla społeczeństwa i środowiska naturalnego, w tym ekoturystyki, co zagwarantuje producentom wartość dodaną oraz przestrzeganie kryteriów zrównoważonego rozwoju;
 - zrównoważone i przejrzyste gospodarowanie zasobami naturalnymi;
 - programy zapewniające rolnikom sprawiedliwy dostęp do gruntów;
 - umożliwianie dostępu do budowania potencjału, zwłaszcza w kontekście dywersyfikacji produktów; zwiększanie wartości dodanej produktów oraz pomoc przy przestrzeganiu norm i spełnianiu wymogów technicznych dla rynków lokalnych, regionalnych i międzynarodowych;
 - uwzględnienie w rozdziałach umów handlowych poświęconych zrównoważonemu rozwojowi systemu pozytywnych zachęt sprzyjających przywozowi produktów rolnych do UE, które są zgodne z międzynarodowymi normami środowiskowymi, społecznymi i ochrony praw człowieka, zwłaszcza poprzez zapewnienie godziwych dochodów producentom i płac gwarantujących utrzymanie na minimalnym poziomie pracownikom rolnym, zgodnie z apelem specjalnego sprawozdawcy ONZ dotyczącym prawa do pożywienia;
 - poparcie odczuwanej przez kraje rozwijające się i kraje najsłabiej rozwinięte potrzeby wyłączenia niektórych wrażliwych produktów rolnych z wzajemnej liberalizacji;
- **Przemysł:**
 - tworzenie, wzmacnianie i różnicowanie zdolności produkcyjnych oraz zrównoważony rozwój przemysłowy przynoszący korzyści zaangażowanym podmiotom lokalnym dzięki integracyjnym i sprawiedliwym łańcuchom dostaw;
 - poprawa klimatu biznesowego i inwestycyjnego, aby ułatwić zaangażowanie przedstawicieli sektora prywatnego, w tym małych przedsiębiorstw lokalnych, i, w stosownych przypadkach, rozwój partnerstw publiczno-prywatnych;
 - stopniowa eliminacja ograniczeń handlowych, przy uwzględnieniu konieczności zróżnicowania gospodarek krajów rozwijających się i konieczności ochrony wschodzących gałęzi przemysłu w celu rozwinięcia zrównoważonej krajowej bazy przemysłowej;
 - ochrona praw własności intelektualnej, w tym oznaczeń geograficznych, biorąc pod uwagę stopień rozwoju państw oraz w celu sprzyjania transferom technologii, w tym technologii ekologicznej, zgodnie z Deklaracją z Ad-Dauhy w sprawie TRIPS i zdrowia publicznego;

- promowanie godnych warunków pracy, przejrzystości i zrównoważonego rozwoju; wspieranie zrównoważonych i godziwych form pracy; umacnianie norm bezpieczeństwa pracy i systemów ochrony socjalnej, ze szczególnym odniesieniem do zaleceń MOP w sprawie krajowych minimalnych norm ochrony socjalnej;

- **Usługi:**

- wzmacnianie zasady państwa prawa i dobrego sprawowania rządów w celu zapewnienia większej pewności prawa, przejrzystości i zgodności inwestycji prywatnych z prawem, zwłaszcza bezpośrednich inwestycji zagranicznych;
- dokładna analiza istniejących przepisów i wytycznych negocjacyjnych dotyczących usług finansowych w ramach umów handlowych i w odniesieniu do tych umów, biorąc pod uwagę, że nie powinny one ograniczać stosowania właściwych przepisów finansowych w UE i u jej partnerów handlowych;
- poprawa warunków udzielania zamówień publicznych;
- zwiększanie skuteczności usług publicznych;
- promowanie usług sprzyjających handlowi i inwestycjom, zwłaszcza usług przyjaznych dla środowiska, w tym turystyki, logistyki i inwestycji;

- **Administracja:**

- wspieranie rządów krajowych w określaniu polityki i strategii w dziedzinie handlu przy odpowiednim poziomie przejrzystości i uczestnictwa;
- opracowanie wspólnych narzędzi i zasobów w celu dostarczenia zainteresowanym krajom najsłabiej rozwiniętym informacji praktycznych i metod działania.
- wspieranie reform administracji celnej i podatkowej oraz działań mających na celu ograniczenie udziału sektora nieformalnego w gospodarce, a także ponowne włączenie sektora nieformalnego do gospodarki regulowanej;
- zwiększenie skuteczności systemów tranzytu i przepływu towarów, osób i usług, organizacja tych systemów i zarządzanie nimi;
- tworzenie instytucji wprowadzających ułatwienia w handlu i inwestycjach oraz funduszy gwarancji i funduszy kapitału wysokiego ryzyka, w tym kapitału załączkowego i aniołów biznesu;

12. popiera zaproponowane przez Komisję wyodrębnienie udzielanej przez nią pomocy na rzecz handlu oraz skoncentrowanie jej wysiłków na krajach, które najbardziej potrzebują pomocy, zwłaszcza na krajach najsłabiej rozwiniętych; zaleca jednak Komisji, by oprócz tradycyjnych wskaźników (produkt narodowy brutto, kapitał ludzki i podatność na wstrząsy gospodarcze) brała pod uwagę ogólny poziom rozwoju danego kraju oraz jego potrzeby, możliwości i wewnętrzne zróżnicowanie w zakresie rozwoju; zachęca Komisję

do uwzględniania zasad wzmocnionych zintegrowanych ram dla krajów najslabiej rozwiniętych;

13. podkreśla, że przedsiębiorczość społeczna i innowacje społeczne w krajach rozwijających się są motorem wzrostu i rozwoju, co pozwala redukować nierówności i wspierać wzrost, pod warunkiem że zyski są ponownie inwestowane w gospodarkę;
14. uważa, że nawet jeśli transfer funduszy i mikrofinansowanie stanowią właściwe narzędzia, nie zaspokoją same wszystkich potrzeb dotyczących finansowania; zwraca się do wszystkich podmiotów oferujących pomoc o poszukiwanie i promowanie innowacyjnych form finansowania i partnerstwa; popiera tworzenie partnerstw na osi południe-południe i partnerstw trójstronnych; zaleca powszechniejsze stosowanie międzyregionalnych schematów finansowania, jak te wprowadzone w ramach funduszu powierniczego UE na rzecz infrastruktury w Afryce;
15. wyraża poparcie dla przedstawionego w komunikacie Komisji pakietu na rzecz propagowania działalności handlowej małych podmiotów w krajach rozwijających się; wzywa Komisję do dalszego doskonalenia tego pakietu, a wszystkie podmioty oferujące pomoc do przeznaczania wystarczających środków na jego wdrożenie, w szczególności aby wspierać udział małych przedsiębiorstw w systemach handlowych, które zapewniają producentom wartość dodaną, a także w systemach uwzględniających zrównoważony rozwój (np. sprawiedliwy handel); wnosi o regularne dostarczanie aktualnych informacji na temat wdrażania tego pakietu;
16. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji zatytułowany „Zwiększenie wsparcia UE dla krajów rozwijających się w mobilizowaniu środków na finansowanie rozwoju”; wzywa Komisję do szybkiej realizacji swoich propozycji, mając na względzie zmobilizowanie dodatkowego trwałego, przewidywalnego i skutecznego finansowania; z zadowoleniem przyjmuje wytyczne zawarte w „niezbędniku” dotyczącym ram politycznych dla inwestycji OECD; z zadowoleniem przyjmuje rezultaty światowego Partnerstwa z Pusan w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju i stosowania zasad stambulskich dotyczących skuteczności rozwoju organizacji społeczeństwa obywatelskiego;
17. wyraża zaniepokojenie licznymi praktykami pomocy wiązanej; wzywa kraje rozwinięte i duże gospodarki wschodzące, by powstrzymały się od stosowania tych praktyk oraz by w zamian dążyły do wykorzystywania zasobów regionalnych i lokalnych, w tym kapitału ludzkiego, w ramach projektów rozwoju gospodarczego poprzez handel i inwestycje;
18. uznaje działania prowadzone przez instytucje międzynarodowe (WTO, UNCTAD, UNIDO, OECD, G20, Bank Światowy i wielostronne banki rozwoju) w dziedzinie pomocy na rzecz handlu; opowiada się za włączeniem do programów pomocy na rzecz wymiany handlowej, środków na rzecz wyrównania strat poniesionych przez kraje rozwijające się w związku z liberalizacją; uważa, że należy ustanowić system ułatwiający

współpracę na szczeblu międzynarodowym, krajowym i lokalnym między podmiotami oferującymi pomoc, koordynowany przez UNCTAD i WTO; przypomina o podjętym przez UE zobowiązaniu do zachęcania krajów rozwijających się do reprezentacji i uczestnictwa w tych instytucjach międzynarodowych i do ułatwiania im tego;

19. ubolewa nad brakiem koordynacji strategii politycznych w zakresie inwestycji, w tym na szczeblu międzynarodowym; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie Parlamentu i Rady w sprawie przepisów przejściowych w zakresie dwustronnych umów inwestycyjnych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi; zachęca Komisję do opracowania unijnej polityki inwestycji międzynarodowych zapewniającej właściwą ochronę inwestycji, zwiększającej pewność prawa oraz odzwierciedlającej zdolność państw do ustalania wspólnych zasad i norm, przy jednoczesnym uwzględnieniu szczególnych potrzeb społecznych, gospodarczych i środowiskowych, jak między innymi te określone w opracowanych przez UNCTAD ramach polityki inwestycyjnej na rzecz zrównoważonego rozwoju; przypomina, że kraje rozwijające się w niewspółmierny sposób odczuwają wysokie koszty związane z rozstrzygnięciem sporów między inwestorami a państwem;
20. uważa, że sprawą najwyższej wagi jest przeprowadzenie reformy międzynarodowych umów inwestycyjnych w celu wzmocnienia ich wymiaru rozwojowego poprzez zrównoważenie praw i obowiązków państw i inwestorów, zagwarantowanie wystarczającej przestrzeni politycznej dla polityki w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz skonkretyzowanie postanowień dotyczących promowania inwestycji i ściślejsze dostosowanie ich do celów zrównoważonego rozwoju;
21. wzywa Komisję do opracowania zdezagregowanych danych dotyczących bezpośrednich inwestycji zagranicznych UE w krajach rozwijających się i w krajach najslabiej rozwiniętych, z uwzględnieniem następujących kategorii inwestycji: połączeń i przejęć, przenoszenia aktywów wewnątrz firmy, inwestycji spekulacyjnych i ekologicznych inwestycji;
22. uważa, że współpraca powinna koncentrować się również na rozwoju zdolności i rozwoju instytucjonalnym, tak aby kraje rozwijające się mogły sformułować niezbędne warunki inwestycji, takie jak rozwój zdolności w zakresie poboru podatków, zapobieganie uchylaniu się od opodatkowania i wdrażanie najwyższych standardów rachunkowych;
23. z zadowoleniem przyjmuje decyzję WTO w sprawie ułatwienia krajom najslabiej rozwiniętym przystąpienia do tej organizacji; wzywa kraje rozwinięte i duże gospodarki wschodzące, należące do WTO, do skorzystania z odstępstwa dotyczącego usług dla krajów najslabiej rozwiniętych oraz do uprzywilejowanego traktowania usług i dostawców usług z krajów najslabiej rozwiniętych, ze szczególnym uwzględnieniem 4. sposobu świadczenia usług, który ma priorytetowe znaczenie dla krajów najslabiej rozwiniętych;
24. ma nadzieję, że UE i jej państw członkowskich użyją swojego wpływu, zwłaszcza na duże gospodarki wschodzące, w celu doprowadzenia do szybkiego zawarcia umowy w sprawie ułatwień w handlu wynegocjowanej w ramach rundy dauhańskiej;

25. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie państw BRICS na rzecz wzrostu i rozwoju gospodarczego krajów rozwijających się; zwraca się do tych państw, by opierały swoje działania na poszanowaniu i promowaniu zasad demokratycznych i dobrych rządów; zwraca się do Komisji, aby w dalszym ciągu umieszczała klauzulę dotyczącą demokracji i praw człowieka we wszystkich umowach handlowych zawieranych z krajami rozwijającymi się;
26. wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych rozwiązań mających na celu zwiększenie wsparcia z jej strony dla szybszej i głębszej integracji regionalnej między krajami rozwijającymi się z myślą o rozwoju rynków regionalnych i tworzeniu regionalnych łańcuchów wartości; w tym celu zachęca Komisję do promowania integracji regionalnej w swoich dwustronnych i regionalnych umowach handlowych; wzywa Komisję do rozważenia możliwości uproszczenia i ujednoczenia reguł pochodzenia oraz ułatwienia ich stosowania przez drobnych eksporterów; zwraca się do Komisji o zacieśnienie partnerstw z istniejącymi instytucjami regionalnymi, w szczególności z Afrykańskim Bankiem Rozwoju; podkreśla zasadniczą rolę lokalnego sektora prywatnego w odniesieniu do integracji handlowej i rozwoju gospodarczego;
27. z zadowoleniem przyjmuje reformę reguł pochodzenia oraz wejście w życie zmienionego i zreformowanego ogólnego systemu preferencji taryfowych; ma nadzieję, że Komisja przedłoży sprawozdanie dotyczące skutków zmiany systemu dla państw-beneficjentów, w szczególności dla państw, dla których zniesiono preferencje taryfowe, zgodnie z przepisami art. 40 nowego rozporządzenia;
28. odnotowuje tymczasowe stosowanie pierwszej umowy o partnerstwie gospodarczym z grupą krajów afrykańskich; zachęca Komisję do podsumowania dotychczasowego braku postępów w zawieraniu innych umów o partnerstwie handlowym uwzględniających w pełni interesy rozwojowe krajów rozwijających się; apeluje do Komisji o wykorzystanie tej okazji do wznowienia aktualnych negocjacji dotyczących umów o partnerstwie gospodarczym między UE a zainteresowanymi krajami rozwijającymi się w celu stopniowego włączenia ich rynków w ramy handlu wielostronnego; przypomina, jak ważne jest stworzenie stabilnych i sprawiedliwych ram prawnych i handlowych, by wspierać inwestycje UE w państwach AKP w sposób korzystny dla obu stron; zwraca się do Komisji o wzięcie pod uwagę zaleceń Parlamentu dotyczących erozji preferencji oraz elastyczności i skali zniesienia cel, a także o zwrócenie szczególnej uwagi na wprowadzanie w życie umów o partnerstwie gospodarczym;
29. uważa, że opracowane przez Unię narzędzia w zakresie pomocy rozwojowej poprzez handel i inwestycje, w tym ogólny system preferencji i umowy o partnerstwie gospodarczym, są skuteczne, pod warunkiem że zawarte w nich postanowienia i kryteria wdrażania nie prowadzą do dyskryminacji ani ograniczeń, które mogłyby zaszkodzić ich potencjalnym beneficjentom; zachęca jednak Komisję, by ujęła wszystkie istniejące instrumenty w jedną prawdziwą globalną strategię obejmującą również środki służące

wsparciu technicznemu dla handlu, wzmocnieniu potencjału i dostosowaniom związanym z handlem, w tym w zakresie normalizacji; uważa, że Komisja i Europejska Służba Działań Zewnętrznych powinny wypracować synergie, tak aby dalej udoskonalać działania unijnej dyplomacji handlowej prowadzone na całym świecie;

30. zachęca Komisję do włączenia rozdziałów poświęconych handlowi i zrównoważonemu rozwojowi do dwustronnych umów handlowych zawierających wiążące przepisy dotyczące ochrony środowiska i zatrudnienia oraz klauzule dotyczące społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw; uważa, że Komisja powinna ponadto zaoferować współpracę w celu pomocy krajom rozwijającym się i krajom najsłabiej rozwiniętym w spełnieniu tych norm; uważa, że silne zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego w monitorowanie wdrażania takich rozdziałów podnosi świadomość i zwiększa akceptację norm środowiskowych i społecznych;
31. zaleca, aby Komisja negocjowała włączenie do wszystkich przyszłych umów handlowych wiążących i możliwych do wyegzekwowania przepisów dotyczących praw człowieka w uzupełnieniu przepisów społecznych i środowiskowych w celu zwiększenia skuteczności i wiarygodności unijnej polityki warunkowości;
32. domaga się, by UE projektowała swe umowy handlowe w taki sposób, aby stymulować odpowiedzialne zachowania inwestorów oraz zagwarantować przestrzeganie wzorcowych praktyk międzynarodowych w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, a także dobrego ładu korporacyjnego; podkreśla w szczególności, że aby wzrost miał charakter integracyjny i mógł skutecznie przyczynić się do ograniczania ubóstwa, należy go wspierać w sektorach, w których ludzie ubodzy są aktywni, powinien on przynosić korzyści kobietom i przyczynić się do poprawy ich pozycji, a także powinien kojarzyć się z tworzeniem miejsc pracy oraz z rozwojem finansowania mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw;
33. wzywa, by przedsiębiorstwa posiadające siedzibę w UE, a prowadzące produkcję w krajach rozwijających się świeciły przykładem w zakresie wywiązywania się z zobowiązań w zakresie szanowania praw człowieka i podstawowych wolności, przestrzegania norm społecznych i środowiskowych, podstawowych norm pracy oraz umów międzynarodowych;
34. wzywa korporacje europejskie, których filie lub łańcuchy dostaw znajdują się w krajach rozwijających się, by przestrzegały swoich krajowych i międzynarodowych zobowiązań prawnych w dziedzinie praw człowieka, norm pracy i zasad środowiskowych;
35. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wiele sektorów przemysłu i przedsiębiorstw wielonarodowych przyjęło kodeksy postępowania określające normy społeczne i środowiskowe dla swych światowych łańcuchów dostaw; przypomina jednak, że różne normy rachunkowości, audytu oraz sprawozdawczości utrudniają porównywanie tych kodeksów; podkreśla, że skuteczniejsze wdrażanie wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka przyczyni się do realizacji celów UE w odniesieniu do konkretnych kwestii w dziedzinie praw człowieka i podstawowych norm pracy;

36. podkreśla, że pomoc UE udzielana rządów krajów trzecich w zakresie wdrażania przepisów społecznych i środowiskowych to niezbędne uzupełnienie wspierania społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw europejskich na całym świecie;
37. zwraca uwagę, że mimo wdrożenia procesu Kimberley do certyfikacji tzw. krwawych diamentów handel zasobami naturalnymi nadal podsyca działania rebelianckie, a na obszarach, gdzie ma miejsce wydobycie, wciąż dochodzi do łamania praw człowieka; podkreśla wobec tego pilną potrzebę wprowadzenia systemu należytej staranności (due diligence) w przemyśle wydobywczym i w handlu kamieniami szlachetnymi i innymi minerałami z regionów ogarniętych konfliktami; uważa, że taki środek mógłby przyczynić się do rozwiązania nadrzędnego problemu tzw. klątwy zasobów i zapewnić krajom rozwijającym się większe korzyści ze sprzedaży produkowanych przez nie towarów;
38. docenia, że Komisja jest partnerem w ramach inicjatywy na rzecz przejrzystości w branżach wydobywczych; wzywa Komisję i strony prowadzące działalność w sektorze wydobywczym do aktywnych działań na rzecz włączenia do tej inicjatywy większej liczby krajów producentów;
39. wzywa Komisję, aby podczas zawierania umów handlowych i inwestycyjnych wdrażała przygotowane przez sprawozdawcę ONZ wytyczne dotyczące prawa do pożywienia, w których apeluje się o stosowanie oceny skutków dla praw człowieka (wytyczne dotyczące oceny skutków umów handlowych i inwestycyjnych dla praw człowieka) w celu dopilnowania, by umowy te były zgodne ze zobowiązaniami przyjętymi na mocy międzynarodowych instrumentów w zakresie ochrony praw człowieka;
40. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, jak również Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE.

23.1.2013

OPINIA KOMISJI ROZWOJU

dla Komisji Handlu Międzynarodowego

w sprawie handlu i inwestycji – sił napędzających wzrost w krajach rozwijających się
(2012/2225(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej (*): Alf Svensson

(*) Zaangażowana komisja – art. 50 Regulaminu

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Handlu Międzynarodowego, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przypomina znaczenie poszanowania zasady spójności polityki na rzecz rozwoju; jest zdania, że porozumienia handlowe UE oraz inwestycje podejmowane przez UE powinny mieć korzystny wpływ na zdolności tych krajów w zakresie industrializacji, dywersyfikacji produkcji, wchodzenia na wyższy poziom łańcucha wartości dodanej oraz rozwoju sektora usług, co będzie sprzyjać odpowiedzialnemu i zrównoważonemu rozwojowi; podkreśla, że w ramach polityki handlu i rozwoju powinno się realizować cele określone dla rolnictwa, a mianowicie zniesienie wszelkich unijnych dopłat rolnych mogących zagrozić bezpieczeństwu żywnościowemu, zrównoważone gospodarowanie zasobami naturalnymi oraz strategię zintegrowanego wzrostu na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym;
2. podkreśla, że polityka inwestycyjna wiąże się z dwoma głównymi wyzwaniami w przypadku krajów rozwijających się: na szczeblu krajowym polityka inwestycyjna musi zostać włączona do strategii rozwojowej i obejmować cele w zakresie zrównoważonego rozwoju; natomiast na szczeblu międzynarodowym konieczne jest wzmocnienie wymiaru rozwojowego międzynarodowych umów inwestycyjnych oraz zrównoważenie praw i obowiązków państw i inwestorów;
3. ubolewa, że według sprawozdania UNCTAD dotyczącego inwestycji światowych za rok 2012 niektóre międzynarodowe umowy inwestycyjne zawarte w 2011 r. odzwierciedlają tradycyjny model traktatowy, który skupia się na ochronie inwestycji jako jedynym celu; z zadowoleniem przyjmuje jednak fakt, że niektóre nowe międzynarodowe umowy

inwestycyjne zawierają postanowienia gwarantujące, że traktat nie będzie utrudniał krajom realizacji strategii zrównoważonego rozwoju kładących nacisk na środowiskowy i społeczny wpływ inwestycji, ale będzie się przyczyniał do ich realizacji;

4. zwraca uwagę, że przegląd amerykańskiego traktatu w sprawie modelowych inwestycji dwustronnych, który przeprowadzono w roku 2012, zamienia zobowiązanie dołożenia wszelkich starań, by nie dokonywać liberalizacji krajowego prawa środowiskowego i prawa pracy, na obowiązek;
5. wzywa UE i jej państwa członkowskie do tego, aby dążyły do włączenia postanowień dotyczących trwałego charakteru do zawieranych umów inwestycyjnych, które są zgodne z pracami związanymi z przyjęciem i działaniami następczymi odnoszącymi się do wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka z 2011 r., zasadami odpowiedzialnych inwestycji rolniczych UNCTAD/FAO/Banku Światowego/IFAD, przeprowadzonym w 2011 r. przeglądem wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, mandatem z Ad-Dauhy przyjętym na XIII konferencji ministerialnej UNCTAD w 2012 r. oraz na konferencji Rio+20 w 2012 r.;
6. uważa, że sprawą najwyższej wagi jest przeprowadzenie reformy międzynarodowych umów inwestycyjnych w celu wzmocnienia ich wymiaru rozwojowego, zrównoważenia praw i obowiązków państw i inwestorów przy zagwarantowaniu wystarczającej przestrzeni politycznej dla polityki w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz skonkretyzowaniu postanowień dotyczących promowania inwestycji i dostosowaniu ich do celów zrównoważonego rozwoju;
7. zwraca uwagę, że lepsze szkolenia z zakresu rozwoju pozwoliłyby na wskazanie konkretnych potrzeb rozwojowych oraz ewentualnych sposobów zaspokojenia ich, co stanowiłoby dla negocjatorów handlowych i innych przedstawicieli handlu wskazówkę w realizacji ich zadań oraz ułatwiłoby ją;
8. przypomina, że mobilizowanie inwestycji na rzecz zrównoważonego rozwoju pozostaje głównym wyzwaniem dla krajów rozwijających się, w szczególności dla krajów najsłabiej rozwiniętych; podkreśla w tym kontekście, że UNCTAD opracowała kompleksowe ramy polityki inwestycyjnej na rzecz zrównoważonego rozwoju (IPFSD), w których kładzie się szczególnie nacisk na zależność między inwestycjami zagranicznymi a zrównoważonym rozwojem;
9. przypomina, że pozytywny wpływ bezpośrednich inwestycji zagranicznych na rozwój nie odbywa się automatycznie, ale wymaga m.in. właściwych uregulowań prawnych obejmujących dziedziny polityki niezwiązane bezpośrednio z polityką inwestycyjną samą w sobie, takie jak handel, opodatkowanie, własność intelektualna, konkurencja, przepisy dotyczące rynku pracy, polityka środowiskowa oraz dostęp do gruntów;
10. podkreśla, że aby poprawić zamożność i standardy życiowe w najuboższych krajach UE powinna skierować część pomocy związanej z handlem na rzecz zrównoważonego i trwałego rozwoju na tworzenie lokalnych i regionalnych zdolności handlowych w tych krajach oraz między nimi; pochwała cele instrumentu finansowania współpracy na rzecz

rozwoju nadające priorytetowe znaczenie zatrudnieniu oraz wzrostowi w krajach rozwijających się;

11. domaga się, by UE projektowała swe umowy handlowe w taki sposób, aby stymulować odpowiedzialne zachowania inwestorów oraz zagwarantować przestrzeganie wzorcowych praktyk międzynarodowych w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, a także dobrego ładu korporacyjnego; podkreśla w szczególności, że aby wzrost miał charakter integracyjny i mógł skutecznie przyczynić się do ograniczania ubóstwa, należy go wspierać w sektorach, w których ludzie ubodzy są aktywni, powinien on przynosić korzyści kobietom i przyczyniać się do poprawy ich pozycji, a także powinien kojarzyć się z tworzeniem miejsc pracy oraz z rozwojem finansowania mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw;
12. podkreśla, że przedsiębiorczość społeczna i innowacje społeczne w krajach rozwijających się są motorem wzrostu i rozwoju, co pozwala redukować nierówności i wspierać wzrost, pod warunkiem że zyski są ponownie inwestowane w gospodarkę;
13. wzywa, by przedsiębiorstwa posiadające siedzibę w UE, a prowadzące produkcję w krajach rozwijających się świeciły przykładem w zakresie wywiązywania się z zobowiązań w zakresie szanowania praw człowieka i podstawowych wolności, przestrzegania norm społecznych i środowiskowych, podstawowych norm pracy oraz umów międzynarodowych;
14. wzywa korporacje europejskie, których filie lub łańcuchy dostaw znajdują się w krajach rozwijających się, by przestrzegały swoich krajowych i międzynarodowych zobowiązań prawnych w dziedzinie praw człowieka, norm pracy i zasad środowiskowych;
15. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wiele sektorów przemysłu i przedsiębiorstw wielonarodowych przyjęło kodeksy postępowania określające normy w zakresie postępowania społecznego i środowiskowego dla swych światowych łańcuchów dostaw; przypomina jednak, że różne normy rachunkowości, audytu oraz sprawozdawczości utrudniają porównywanie tych kodeksów; podkreśla, że skuteczniejsze wdrażanie wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka przyczyni się do realizacji celów UE w odniesieniu do konkretnych kwestii w dziedzinie praw człowieka i podstawowych norm pracy;
16. podkreśla, że pomoc UE udzielana rządów krajów trzecich w zakresie wdrażania przepisów społecznych i środowiskowych to niezbędne uzupełnienie wspierania społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw europejskich na całym świecie;
17. podkreśla znaczenie wsparcia i wspólnego doświadczenia UE w zakresie propagowania dobrego zarządzania, prawidłowo funkcjonującej administracji podatkowej, skutecznej walki z korupcją, opracowywania krajowych strategii w dziedzinie rozwoju, których celem jest zrównoważony, integracyjny wzrost oraz ograniczanie ubóstwa, a także zdecydowane zobowiązanie do ich pomyślnego wdrażania; podkreśla, że dążenie do realizacji tych celów musi poprzedzać negocjacje umów handlowych, towarzyszyć im oraz mieć na nie wpływ;
18. zwraca uwagę, że mimo wdrożenia procesu Kimberley do certyfikacji tzw. „krwawych

diamentów” handel zasobami naturalnymi jest nadal przyczyną przewrotów, a na obszarach, gdzie ma miejsce wydobywanie, wciąż dochodzi do łamania praw człowieka; podkreśla wobec tego pilną potrzebę wprowadzenia systemu należytej staranności (due diligence) w przemyśle wydobywczym i w handlu kamieniami szlachetnymi i innymi tzw. minerałami konfliktowymi, a także uważa, że mogłoby to położyć kres tzw. kłątwie zasobów i zwiększyć korzyści, jakie kraje rozwijające się czerpią z handlu swymi towarami;

19. docenia, że Komisja jest partnerem w ramach inicjatywy na rzecz przejrzystości w branżach wydobywczych; wzywa Komisję i strony prowadzące działalność w sektorze wydobywczym do aktywnych działań na rzecz włączenia do tej inicjatywy większej liczby krajów producentów;
20. wzywa UE, pozostałych darczyńców, władze krajów partnerskich, a także prywatne podmioty lokalne i międzynarodowe w krajach rozwijających się do zbadania możliwych dziedzin współpracy w zakresie trwałego rozwoju w celu zmaksymalizowania wyników działalności gospodarczej pod względem realizacji celów dotyczących rozwoju.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	22.1.2013
Wynik głosowania końcowego	+ : 22 - : 0 0 : 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Thijs Berman, Michael Cashman, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Eleni Theoharous, Patrice Tirolien, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Enrique Guerrero Salom, Gesine Meissner, Judith Sargentini

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	21.2.2013
Wynik głosowania końcowego	+ : 23 - : 1 0 : 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Laima Liucija Andrikienė, Nora Berra, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, María Auxiliadora Correa Zamora, George Sabin Cutaş, Marielle de Sarnez, Christofer Fjellner, Yannick Jadot, Metin Kazak, Franziska Keller, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Paul Murphy, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Henri Weber, Paweł Zalewski
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Josefa Andrés Barea, Catherine Bearder, Syed Kamall, Jörg Leichtfried, Tokia Saïfi
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Paul Rübige